

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Politika a véka alatt.

Gróf Goluchowszky Agenornak, az osztrák-magyar monarchia új külügyi miniszterének tegnap nyitott első alkalmát, hogy külügyi politikájáról részletesen nyilatkozzék.

A magyar delegáció külügyi albizottságának a tegnap tartott ülésén Tiszta Kálmán elnök az ülést megnyitó rövid beszédében hívta fel az új külügyi minisztert arra, hogy az általa követendő politikai irányzatokról a bizottságot lehető röviden tájékoztassa.

Goluchowszky gróf nyomban eleget tett az elnöki kérdésnek és legott elmondta beközönlő beszédét még pedig elég tiszteletreméltó rövidséggel.

A külügyi exposéjának legfőbb érdeme mindenestre a rövidség. E tekintetben csak dicséret illeti Goluchowszky grófot. Nem beszélt sokat, de nem is mondott még annyit sem, a mennyiből megérthessék a politikai világ az ő politikai programjának még csak a főbb vázlatát is.

Össze-vissza tíz percig tartott a beszédje, a mi bizony alig elégséges arra, hogy egy hatalmas birodalom külügyi minisztere, — a ki most kezdi meg hivatali működését — csak nagyjában is tájékoztassa a közvéleményt azon irányzatokról, melyek szerint a birodalom külügyi politikáját vezetni fogja.

És Goluchowszky grófnak kétségkívül sikerült is e 10 perc alatt épen abban a sötétségben tartani meg az érdeklődőket, mint a minőben a tízperc előtt voltak.

Első dolga volt magasztaló szavakkal emlékezni meg nagynevű (?) hivatalbeli elődjéről gróf Kálnoky Gusztávról, a ki előtte 14 évig vezette és irányította a külügyi politikát még pedig oly zseniálissal, hogy azon egy Goluchowszky grófnak egyáltalán nincs mit változtatnia.

Ez az önbizomerés igen szép és méltánylandó szerénységet árul el.

Az új külügyi miniszter e szerint ugyanazt az utat fogja taposni, a melyet gróf Kálnoky tizennégy évig koptatott, s a melyről egy Bánffy-heczcz miatt kelle váratlanul lelépnie.

Egy kis tapintatlanság egyfelől, (a Kálnoky részén) és egy kis diplomáciai járatosság (?) másfelől (a Bánffy-részen) s megesett az a nagy eset,

hogy Kálnoky gróf székébe gróf Goluchowszky Agenor ült.

Egyébb változás úgy látszik nem történt, mert az új külügyi miniszter egész nyíltsággal vallja be, hogy „nemzetközi viszonyaink oly kielégítőek, hogy semmi jobbát kívánnunk nem lehet” és mert így áll a dolog, — hát egyáltalában „nem lehet szó külügyi politikánk intézésében, való változásról, avagy épen rendszerváltozásról.”

E szerint tehát az üzlet marad a régi, csak a czég változott s még csak a szokásos „végeladás”, vagy „mélyen leszállított árak” sem előzték meg a czégben történt eme változást.

A „hármasszövetség” megvéd minden veszedelmesebb bonyodalom ellen, tehát nem kell tartani nemzetközi komplikációktól. A fődolog Goluchowszky szerint az, hogy a hármasszövetség továbbra is fenntartassék. És erre ő törekedni is fog épp úgy, mint nagynevű elődje.

A külügyi exposé tárgyi tartalma az itt vázoltakkal jó formán ki van merítve.

Hát ha az ember komolyan veszi a dolgot az új külügyi miniszter nem is rosszul csinálja a dolgát. Azt az elméletet követi, hogy a diplomatának semmit sem szabad nyitlan elárulni a terveiből, mert vagy átkölcöszözik mások, vagy kizavarják a czirkulussáiból, már pedig egy diplomata nézve semmi sem bántóbb, mintha az ő saját különnek hitt politikai terveinek szövegeibe időelött mások is betekintenek, s a végén kiderül, hogy a mit abban rejteget, — voltaképen mindeki tudja.

Goluchowszky gróf elég óvatos és bölcs diplomata ahhoz, hogy ne engedjen betekintést a politikájának szövegeibe. A magyar delegáció külügyi albizottsága legalább, s most már az egész politikai közvélemény is épen nem tehetnek szemrehányást az új miniszternek, mert egész politikai programját olyan ügyesen elrejtette a diplomatai véka alá, hogy a legszemesebb vizsgálódó sem volt képes egyebet meglátni, mint azt, hogy most nem Kálnoky, hanem az utódja beszél.

Ebből a „magasabb” politikai és diplomatai szempontból tekintve a külügyi exposé-konsztatálhatjuk, hogy Goluchowszky gróf első fellépése sikerült, a mennyiben ovatosan elkerült min-

dent, a miből bárki is véleményt formálhasson magának az osztrák-magyar monarchia külügyi politikájáról.

Már most nem marad egyéb hátra mint a kevés szó után várjuk a sok és nevezetes tényeket.

Ha azonban azt vesszük majd észre, hogy a tett is oly kevés és jelentéktelen, mint a szó, akkor önkéntelenül felmerül majd a kérdés, hogy miért is csinálja most tulajdonképen Goluchowszky gróf azt, a mit Kálnoky már megcsinált és mi czímen rakja zsebre Goluchowszky gróf azt a dícsőséget, a mit — a saját bevallása szerint — „nagynevű” elődje szerzett meg?

Tán erre a kérdésre is majd a Bánffy Dezső csodálatos tapintata és diplomáciaja adja meg annak idején a feleletet.

Eötvös Károly.

A chaos modern kiadásának, a mit magyar politikai életnek neveznek közönségesen, igen érdekes típusai közzé tartozik az a férfiu, a kinek nevét e sorok élén találja az olvasó.

A modern államférfi műveltségének külső másza össze olyadna a Józsa Gyurik darabosságával, — az őszinteség nyers cynismusa conglomerálva az elvtelenség nem csekély mértékével: ime ezek az alkotó elemek annak a politikai iskolának, melynek egyik genialis képviselője Eötvös Károly.

E lap hasábjain évekkal ezelőtt az önmagukkal meghasonlott politikuskok egyik típuson szomorú alakjaként tüntetett fel ő és ha van mentség arra az eljárásra, melylyel jó idő óta teszi nevezetessé nevét az egykori veszprémiármegyei főiskális, — úgy csupán az a pszichológiai megfigyelés, mely az önmagával való meghasonlás tragikus lelkiküzdelmében látja Eötvös Károlyt, fogadható el egyedül olyanul, mely a politikai erkölcs fogalma körül meg nem zavarodott közvéleményt vele szemben expiálni hivatva van.

De legközelebbi szereplése s Kecske-méten tartott beszéde után már ez a mentség is csak amolyan védő ügyvédi fogás jelleget bir, a milyenek alkalmazásában valóságos virtusz az Eötvös Károly.

Az egykori Deák-párti mameluk, meg lehetős nagy hallgatás után Kecske-mét piaczat választotta ki annak helyéül, hogy az, igaz függetlenségig kitéjét kihirdesse. Mózes nem érezhette annyira hivatása magasztos voltát midőn a Horeb hegységéről a tíz parancsolatot

villámlás és menydörgés közben proklamálta, mint Nagy-Körös képviselője, a ki nagy hivatása tudatában anathemája menykövével sújtja mindazokat, a kik a függetlenségi politika értelmezésében más véleményen mennek lenni, mint ő.

Vajjon honnan veszi a függetlenségi politika általa eszközölt értelmezésének csálhatatlanságára az alapot?

Vajjon biztos alapot szolgáltat-e erre a Deák-párton és Deák Ferencz személyes kultusa vehemens szolgáltatában eltöltött évek hosszú sora, mely az Eötvös Károly háta mögött áll?

Valóban fejtető állítása a dolgok valódi rendjének, hogy valaki politikai életének ezzel a conduitéjével mer pályázni a hamisítatlan függetlenségi politika hirdetésének kizárólagos dícsőségére!!

Nagyon, de nagyon rövid emlékező tehetségtűeknek kellene lennie a függetlenségi párt tagjainak, ha nem vennék észre a logikatlanság ürénét ezt a rettenetes meredezsét.

De hisz Eötvös Károly ur teljes joggal speculál a függetlenségi párt emlékező tehetségének rövidségére. Avagy nem e párt emelte-e őt a politikai moral eszményének igazi megtestesülése: Irányi Dániel halála után előző székébe és nem ez a párt tett azután is annyi megannyi kísérletet arra, hogy őt, a kebeléből kiszakadottat kebelébe visszafogadja.

Nem csoda, hogy mindez elbizakodottá tette Eötvös Károlyt.

Az elbizakodottság ritka pompája teljességében nyilatkozik meg aztán abban, hogy az egykori Deák-párti politikus a függetlenségi elvhűség hamisítatlansága nevében meglecselezte azokat a politikusokat, a kiknek lelkismeretét még a fuzió mindent megmérgező betegsége sem fertőztette meg miasmaival, hogy a veszprémi tiszti főügyész korában ellenzéki választókat bebörtönöztetett ember, mint a függetlenségi igazhitűség prófétája verdesi az ő mellét.

Oh milyen meghiúsító látvány ez a politikai puritanismus szempontjából!

Ámde ki beszél itt politikai puritanismusról, mikor Eötvös Károly ur egy ennél magasztosabb fogalom: a liberalismus nevében kér a bemutatott produktióhoz elismerést és csodálatot?!

Liberalismus!... Mennyi visszaélést követtek el a te kizárólagosan szabadalmazott hived a te valódi tartalommal szemben! — De mindezen visszaélések közt egy sem volt sértőbb és durvább, mint a mit Eötvös Károly kecskeméti szereplésével cselekedett.

E sorok írója az egyházpolitika kérdése tárgyalása rendén nem tette magáévá azt

az álláspontot, melyet az „Ellenzék” és a függetlenségi pártnak a kormány javaslatait ellenző része elfoglalt. És bár köteles tisztelettel viseltetnem mindenki meggyőződése iránt, nem habozom kijelenteni, hogy az egyházpolitikai javaslatokat ellenző függetlenségi egy részének nem annyira az álláspontja, mint inkább az álláspont megjelölésre használt jelszavai a valódi függetlenségi politika természetével és követelményeivel nem congruensek.

De hol a politikai szükség, mely az ezzel szemben gyakorolt utolagos kritikát odáig kívánja kiterjeszteni, hol az, mint egy mind mélyebben beférkező ék hatol be a függetlenségi párt szervezetébe?

Igenis van ilyen politikai szükség. Csak hogy ez a szükség a kormánypárt, mely György Eleket örökös életjáradékot biztosító tőkéjévé kívánja tenni. És úgy látszik, vannak ellenzéki politikuskok, a kik vagy nem látják át ennek a tőkének horderejét vagy öntudatosan támogatják azt.

Eötvös Károly ezek közzé a politikuskok közé tartozik. Hasztalan látja át minden józan hazafi, hogy az egyházpolitikai kérdések keltette izgatottság mérgező anyagát el kell távolítani a nemzettestből. Ő úgy tesz, mint a részeg betegápoló, a ki a lázas beteg számára elkészített vizes-lepedővel egészséges társát teríti be. A klerikalismus vádját ez a vizes lepedő, melyet minden válogatás nélkül egymás után borít reá Szapáry Gyulára, Apponyi Albertre és Ugron Gáborra egyaránt. Mit neki, hogy az az álláspont, melyet az egyházpolitikai vitában ez a három férfi képviselt csak oly sérelmes, sőt bizonyos tekintetben kellemetlenebb hatású a felekezeti orthodoxia álláspontjára, mint az a melynek Eötvös Károly volt nagyhangú képviselője? Mit neki az, hogy az egyházpolitika gyűjtő neve alá foglalt javaslatok egy némelyikét épen a szabadelvűség szempontjából vette jogos bírálat alá a klerikalismus vádjának vizes pokróczával leterített ellenzék egy párt-tagja!

Azért e férfiak mégis vétkeztek a liberalismus ellen, a magyar állam ellen, a politikai erkölcsök tisztasága ellen és általában minden ellen, a mi egy olyan puritán magyar államférfi előtt, mint Eötvös becses lehet. Vétkeztek pedig főleg a kormány ellen, melyet ugyan nem támogat Eötvös, de melyszerint most mégis „egyedül liberális.”

A liberalismusért pedig mindent meg kell ám bocsátani. Meg kell bocsátani neki a Deák Ferencz személyes kultusza legfanatikusabb hívének, hogy ez a kormány és pártja feloldozták Deák Ferencz törvényhozásának nagy alkotását:

A gyermekek vallásáról intézkedő tör-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Június 12.

Báránfyelhők.

Írta: ALBISY KATALIN.

Adolár és Ludmilla mögött becsukódott a kupé ajtaja és a legujabb házaspár egyedül maradt a kényelmes vasuti kocsiában.

Adolár előtt e perczen elsötétült minden. Bosszankodás és felülles érzete vette erőt rajta; megbánta az esküt, melyet néhány óra előtt tett, és arca sötét pirban égett a jóbarátok majdani nevetésének felképzelésétől.

Ludmilla már régen ábrándozott ennek az utazásnak a regényességéről. Az egyedül-lét első pillanatairól, a szerint, a mint azt különböző regényekben olvasta, avagy különböző nagynéniktől előadni hallotta. Nem épen jól érezte magát, midőn egészen egyedül volt arval, kitől eddig jobban őrizték, mint a ragályos betegségtől. Tudta, hogy Adolár nem sokára melléje fog ülni; talán megfogja két remegő kezét, tekintetük találkozik, ajkuk összeforr, — aztán szemeik vagy nyitva maradnak a nagy boldogságtól, (lásd Dóczy „Carmela”-ját) vagy épen becsukódnak a búbaoson áradó boldog érzelmek édesen lengő langyos fuvalmának gyöngéd simogatásai alatt. (Halló Cenci néni.)

Ludmilla alig mert férjére tekinteni. Keztyűjével babrált és nagy érdeklődést tanusított a kupé berendezése iránt. Főtörökése pedig oda irányult, hogy minél nyugod-

tabbnak, hidegebbnek találja őt Adolár, ha majd feléje közeledik.

Ezalatt Adolár a feje fölötti hálóban a csomagokat rendezgette, — melyek többnyire a feleségéhez tartoztak. De mi a tatár? Egyszerre csak panaszkodni kezd nagy sulyk és sokaságuk miatt. Midőn pedig a kalapskatulyát véletlenül lerántotta, meg nem állhatta, hogy így ne szóljon:

„Igaz biz az, el is feledtem mondani kedvesem, hogy ez az izé — ez a kalap oly fursán áll neked, hogy ki sem mondhatom! Ugyan, hogy is vehetett anyád ilyen szürke kalapot a te színedhez?”

Ludmilla meglepetve tekintett férjére.

„De édes Adolár! Azt hiszem, hogy a mi az enyém, annak egyuttal szépnek is kell lennie — már t. i. a te számodra. Hisz eddig minden ruhadarabommal el voltál ragadtatva!”

„Eddig! Ejj kedvesem, egészen más volt az eddig! Minden csak köd, vakság, ábránd volt! De itt van most megint ez az utazó köpeny! E osikos kelme épen nem neked való! És ha szeretsz, nem is fogod többé felvenni!”

„Valóban nem értelek! Először is ezt a köpenyt együtt választottuk. Másodszor is főképen pedig, te igen is hamar éreztetted zsarnokságodat! Kíváncsi vagyok, mit szólna szíri-zurámhoz, sőt ha így haladunk, még megérem, hogy engem magamat is kifogásolni fogsz. Aztán Adolár — — szolt tovább Ludmilla elérzékenyülve, — te egészen megfélekedel arról, hogy mi most milyen utazáson vagyunk!”

Ez utóbbi megjegyzés eszébe juttatá Adolárnak az otthon hagyott terített asztalt, a finom borokat, csemegéket, a klubbot, a jó barátokat, kik résztvevően rázták meg kezét a bucsu pillanatában. Minde zavaros képek közül pedig különösen Muki tűnt fel előtte, szemeiben sújtó kifejezéssel: „Sajnálalak!”

Adolár a legjobb akarattal sem fojthatta el ama titkos óhaját, hogy bárcsak ő most azok között lehetne.

Minde mellett közelebb jött feleségéhez. Megállott előtte. Ludmilla arcát gyöngéd pir járta át és már azon gondolkodott, hogy vajjon Carmelának, vagy Cenci néniének fog igazat adni? Aladár azonban csak nézte-nézte őt. Majd megette a szemeivel és különösen a derekát fixirozta.

Ludmilla azt hitte, hogy férjét a köpeny bosszantja — s mivel egy is elég meleg volt a kupében, férje segítségével levette a kifogásolt ruhadarabot.

Adolár a kezébe vette a köpenyegét, összehasonlította a hátrész magasságát a szélességével, melyet sohajtott és aztán csöndes megadással csóváltatta frissen bodorított fejét.

A kis fiatal asszonyt bosszantani kezdte a dolog, midőn a már épen kitörő könnyeit észre vévő Adolár nyájasan karolta át karcsu derekát.

„Édes kis feleségem!”

„No csak hogy hallok már egy kedves szót is ajkaidról te esunya ember te! — Mi ezöld volt e jelenettel? Aztán tudod, ha majd én kezdek szeszélyeskedni, nem tudom, ki huzza a rövidebbet? Valóban, a ki most

hallott volna bennünket, azt hihetné, hogy már tíz éves házasság vagyunk.”

„S hidd el kedvesem igazra volna! A házasságban a perczek — a tapasztalatokat tekintve — néha évek számba jönnek. Vége a régi vakságnak, a hypnosismnak, az elfogultságnak. A csata meg van nyerve a Maja fellege oszlani kezd és előttünk áll a változhatatlan valóság.”

Ezentul már kevesebb frázis, de több őszinteség! A végzet összekötött. Te gondoskodol, hogy én mindig forró levest kapjak, én veszek neked más köpenyegét — lehetőleg kockázak vagy babosát — néha egy kis csokoládás, máskor talán perpatvar, de mindig jó egészségre — s punktum!”

Ludmilla úgy érezte, mintha a vonat tompa monotonnal mondtá volna utána: — s punktum! Kis szíve összeszorult s könnyes szemekkel fordult férje felé.

„De uram! Hisz ez szörnyűség a hogy ön beszél! De hát ki erőltette, hogy így lekösse magát egy kis forró levesért? De vigasztalódjék, még semmi sincs veszte! Az első állomásnál kiszállunk, bevárjuk a vizszatérő vonatot, azzal haza megyünk és az esküt felbontjuk. Két napig a nap hősei leszünk — a harmadikon a közvélemény már a szomszéd földbirtokos bukásán fog eldelegni.”

„Csak csendesen édes asszonyom! Nem kell oly nagyon dobálózni, a fenyegetésekkel. Hát épen olyan visszatetsző az, amit én mondtam? Hisz én csak az igazságot emlitettem, minden czifra sallang nélkül. Mi egymás szükségait, érdekeit kielégítjük s ha azt

mondom, hogy egymásra nézve nélkülözhetetlenek leszünk, ezzel a mienket a legdicsőbb házasságok sorába emeltem.”

„No persze, most már ékesszólással védelmezi álláspontját, de felejtí, hogy az embernek nélkülözhetetlen, egy könyv, egy ruhadarab, egy virág, a forró leves, s azért még sem szükséges, hogy magát mindezekért leküsse, szabadságát feláldozza. S ha ön velem szemben magát feláldozta, bizonyosan teher is vagyok önre nézve. Aztán már ismét figyelmeztetnem kell mostani utunkra, melynek folyamán legalább elhalaszthatna volna tapasztalatainak nyilvánítását.”

„Ah! Igazad van kedvesem, hogy emlékeztetesz engemet erre a mi mostani utazásunkra! Hisz ezért én már régen bosszankodom. Ha rajtam állana, rendőreileg tiltanám el az efféle szelezerdi kirándulásokat. De hát nem áll rajtam! Pedig ez, először is kidobott pénz! Mert vagy bele vannak a házasság egymásba bolondulva, — vagy nincsenek. Ha egymást szeretik, úgy a vidék nagyszerűsége teljesen mellékes, sőt felesleges dolog, a saját boldogságuk mellett. Ugyan melyik férj becsulné többre a Niagara zuhatag felségis látványát a felesége boldog tekinteténél? Ha pedig nem szeretik egymást, úgy köszönműm én azt a mulatságot, hogy két ilyen neutrális lélek órákig — sőt napokig egy ilyen füledt kupéba legyen csukva — mint a milyen például ez is volna, ha a te édes jelenlédét egy paradicsommal nem varázsolná!”

„Késő uram, minden késő! Bölcselkedéseiben nem ismerem a tegnapi szerelmesre, a

vény liberalis szempontból annyira becses biztosítékait. Meg kell bocsátania neki, Kossuth Lajos elvei kizárólagosan szabadalmazott profétájának a nagy halott érdemei törvénybe iktatásával üztött játékot. És meg kell bocsátania a választások tisztaságát és szabadságát biztosítani akaró hazafiaknak a nyitrai választás botrányait.

Hogy is ne! Hisz Eötvös Károly ur már ezekről is kifestőtte az ő ismeretes módszerével, hogy ezek voltaképpen a papi-párttal szövetséget kötötték ellen alkalmaztattak.

Igen... Ugyanaz az Eötvös Károly, a ki pár év előtt Dóda Traján védelmére vállalkozott, a ki alig két év előtt Hermann Ottó miskolci győzelme alkalmával dicsimunkákkal ünnepelte a „félreértett” Mocsáry Lajost, — most elökajja a nemzetiségi kérdés elmergesítésének a Tisza-korszakban elkövetett eszközét, melylyel minden nem magyarok hazafiáira rá sűtik a „pánszlávizmus”, „délrománizmus” és „omladinizmus” bélyegét, ha az az uralkodó kormányrendszer érdekében ellentétbe jönni merészkedik.

Nó de csak most vesszük észre naivitásukat. Mi az Eötvös Károly következtetésében csodálkozunk. Következetességet várni Eötvös Károlytól? Finomságot várni a vásári bohóctól? Soliditást a kánkán-táncosnótól?

Bizony nincs okunk csodálkozni azon, ha e várakozásunk ki nem elégítették, de mint hazafiaknak és a függetlenségi eszme híveinek, van jogunk sajnálkozni azon, hogy e vásári komédiához a Kossuth-név nymbusának ragyogásával gyujtanak görögűtést.

V. A.

Erődtések Erdélyben.

A magyar delegáció külgügyi albiztoságának tegnap tartott ülésén ifj. A. brányi Kornél felvetette Erdély erődtetésének kérdését is kapcsolatosan az oláh igazgatóságok:

Nem akarja — ugymond — a felszínben uszó kérdésekkel ostromolni a külügyminisztert, ki csak nemrég foglalta el hivatalát. Csakis egy kérdést hoz elő, melyre nézve a külügyminiszter abban a helyzetben lehet, hogy az ante aktákat legjobban ismerje s ez az erdélyi oláh igazgatóságok kérdése.

Ez a kérdés a múlt évben is szóba került a magyar delegációban s a delegáció több tagja fennforgó sérelmek konkrét alakban formulázta. Apponyi Albert gr. ezen kérdést akkor első sorban belügyi természetűnek minősítette és az orvoslást a belügyi kormányzat szférájában kereste.

Szólok sem akar más csapáson haladni, s azért a külügyminiszter figyelmét a kérdések csak azon oldalára hívja fel, melyen egy diplomáciai, mint a belügyi részt minden agresszió, vagy provokáló irányzat nélkül semmi sem szolgálhatja sikeresebben, mint a hadügy. Az eszme, melyet előhoz, nem új, a magyar delegációban többször felmerült az oláh, sőt talán konkrét indítványok is tettek már, hogy ne csak Galiciában és Dél-Tirolban történjenek és tartassanak fel katonai erődtetők, hanem Erdélyben is.

Annál inkább ajánlja a külügyminiszter figyelmére ezt, mert ő, mint monarchiának volt bukeresti nagykövete, legjobban tudhatja, hogy az oláh tülzök által leginkább hirdetett merész ábrándok között, melyekről szóló szí-

vesen megengedi, hogy azok az oláh kormányra nézve is kellemetlenek, és melyeknek erőszakos elfojtását diplomáciai jegyzékekkel sem elvárni, sem kérelmezni nem lehet, hogy tehát ezen merész ábrándok között nem azok legveszedelmesebb természetűek, melyek az ország határain belül akarnak érvényesülni, hanem azok, melyek az ország területi integritásának megsértésével akarnak célt érni.

Ezen merész ábrándok kellő redukálására semmi sem alkalmasabb, mint Erdély katonai megerősítése, mely éppúgy nem irányulhat Oláhország ellen, mint a dél-tirolai erődtetések nem irányulnak szövetségesünk, Olaszország ellen.

És ha professzionátus román izgatók és ügynők, kik Erdélyben utazgatnak és ott ki- és bejárnak, nemcsak a vasutakat, hanem az ország mentén is, épp úgy, mint Dél-Tirolban ott látnak a szorosokban az osztrák-magyar monarchia közös véderéjének katonai erődtetéseit, és azt olvasnak ki azokból, hogy Erdély integritása nem csupán Magyarország speciális ügye, hanem az egész osztrák-magyar monarchia véderéje állítja oda a tiltakozást, hogy ez a föld valaha a másé lehessen, bizonyosan más hurokat pengetnének, mert nem csak ők, hanem maguk az erdélyi oláhok is éreznék, hogy amintanak.

Másrésről Erdély katonai erődtetésének halogatása viz az ő malmukra, mert Erdély hegyei nem magasabbak, mint Dél-Tirol havasai, Tirolban nincs több olasz, mint Erdélyben oláh. A kérdés tehát önként felmerül: miért nincsenek Erdélyben katonai erődtetések? E kérdést könnyű a román izgatóknak magyarálása értelmében magyarázni.

Kéri tehát a külügyminisztert, kinek szava döntő súlylyal bír a hadügyekben, hogy érvényesítse befolyását az iránt, hogy a hadügyi kormány az Erdély katonai megerősítésére vonatkozó előterjesztéseket mielőbb elkészítse.

A kuriai bíráskodás.

Az országgyűlési képviselő-választások feletti bíráskodásról szóló törvényjavaslat tárgyalására kiküldött bizottság tárgyalásait befejezván, jelentését ma bocsátotta a nyilvánosság elé.

A jelentést tüzetesen ismerteti azokat az okokat, melyek szükségessé czélszerűvé teszi, hogy a magtámadott választások felett egy, a parlamenten kívül álló testület, független, szakképzett, részrehajlatlan bíróság ítéljen s azután kiemelve, hogy a javaslat a bíráskodást a királyi kuriára ruhazza, a főleveket a következőkben foglalja össze:

A törvényjavaslat a megtámadott választások feletti bíráskodást nem ruhazza át egészben a kuriára, csak bizonyos, a törvényjavaslatban felsorolt és tüzetesen meghatározott esetekben ítélne a megtámadott választások felett a kuria; minden más esetben a bíráskodás joga a képviselő háznak van fentartva.

A képviselőház és kuria bíráskodása közti különbség a következőkbe foglalható össze.

1. A kuria csak „kérvény” folytán indíthatja meg az eljárást, a Ház „panasz” következtében, de hivatalból is.

2. A kuria csak a szabatoson körülírt „érvénytelenségi okokból” van hivatalba itélve; a képviselőház minden egyéb esetben.

3. A kuriához utalt esetek fölötti eljárásban, bármely érvénytelenségi ok tényállásának beigazolása, a választás megsemmisítését vonja maga után; a Házhöz tartozó

esetek felsorolva sem lévén, maga a Ház melltatja a panaszsolt cselekmény következményeit és semmivel nincs köte (legalább e törvényben) abban az irányban, hogy a választást semmisnek, vagy érvénytelennek kimondania kellene.

4. A kuria előtti eljárás a javaslatban szabályozva van, a Ház előtti eljárás szabályozása a házszabályoknak van fentartva.

A képzeltetű hatásköri összeköttetések elhárítására a Ház és kuria között, szolgálnak a javaslatnak következő rendelkezései:

1. A kuria hatásköre világosan és határozottan körvonaloztatott, a bíráskodása alá tartozandó érvénytelenségi okok felsorolása és szabatos körülírása által. E mellett a javaslat kimondja, hogy minden más esetben a Ház bíráskodik.

2. Egy választás felett sem bíráskodhatik a Ház, ha az a kuriánál kérvénnyel megtámadtatott, míg ez utóbbi kérvény felett nem döntött.

3. A kuria által bebizonyítottak kijelentett tények a Ház ítéletének alapjául veendőek. Végre.

4. A kuria ítéletének azon eredménye, hogy ki nyerte el az érvényes szavazatok többségét s így ki volna megválasztott képviselőnek tekintendő, a képviselőház által igazolásra alapul veendő.

Igen nagyfontosságú rendelkezése a javaslatnak az, hogy a választókerület képviselőválasztási joga is bizonyos körülmények között ideiglenesen felfüggeszthető a képviselőház által.

E rendszabály alkalmazása azonban bizonyos, a javaslatban világosan előadott feltételekhez van kötve, melyek a következők: Szükséges mindenképp, hogy valamely választókerületben nagyszámúvá válasszások ütköztek legyen, továbbá, hogy a választás ezek miatt megsemmisített, hogy a nagyszámúvá válasszások a Ház tudomására jutva, ezáltal vizsgálat útján beigazoltassanak.

Ez esetben az illető bíráló bizottság a Háznak véleményes jelentést tesz, mely szavazatainak abszolút többségével, minden vita kizárásával, maga dönt az illető választókerület képviselőválasztási jogának felfüggesztése iránt.

Bármily szigorúnak látszassék is e rendszabály, azt a bizottság, a válasszások által korrumpált kerületekben a válasszások névére szükségessé és czélzerűnek tartotta.

Ezek a főbb elvek, melyek a javaslatban kifejezést nyernek.

Gróf Zichy Jenő expedíciója.

Gróf Zichy Jenő ázsiai expedíciója, mint azt az expedíció egyik tagja írja, máj. 31-én érkezett Tifliszbe. Gyönyörű utjok volt a Kaukázus örökké hó borította magas bércein át a harmincz mértföldnyi széleshegytömegek tömlégen, a legmagasabb csúcsok egyike (a 17.000 láb magas), Kazbek csúcs alatt, melyhez a lefűzött Prometheus monda fűződik. A világ legszebb és legmagasabb utja Vladikavkától Tifliszig, a Darjeli szoroson át, mely minden lépten-nyomon újabb és szebbnél szebb látványokkal gyönyörködteti és rettegéssel az utazót.

Az ut eleinte a Terek vadregényes völgyében vezet, előbb mérsékelt, majd rohamos emelkedéssel. Az utat, melyet gruzi (georgiai) hadi utak neveznek, kőutak védik a rohamzó folyó árja ellen, sok helyütt sziklák alá van vésvé, melyek folytonosan omladoznak s szegélyén méteres kőparkány védi

a kocsikat a szédítő mélységbe zuhanástól. A társaság rendelkezésére bocsátott legkényelmesebb két postakocsi elején kocson kívül egy vezető is volt; postakürttel adva jelt a szembe jövő kocsinak a sziklák utakon való kitérésére s a postaállomásokon a gyors lóváltásra.

Az ut vadregényességét növeli a minden lépten-nyomon feltűnő régi várak, bástyalakok, a melyek mutatják, hogy jóformán minden gruzi falut ostrommal kellett bevenni és elfoglalni az oroszoknak az évtizedekig folyt hódító hadjáratok alatt. Kabek állomáson túl, a honon a hasonnevű magas csúcs látszik, meredekké válik az út s rohamosan emelkedik 5000 lábtól a 8000-ig (majdnem mint a mi Kárpátjaink legmagasabb csúcsai). Kobi és Godaur állomás között 16 versztyni (több mint két mértföldnyi) uton hólivának és több ölnyi magas hóhegyek közé van vágya az ut.

A holivának és jégcsúcsok minden lépten nyomon elborítással fenyegetik az utat és utast, úgy, hogy több helyütt fedett alagutakkal védik az utat a mozgó hó- és jég-tömegek ellen, szabad utat engedvén a hótömegeknek az alagutak vastetőzete felett. Itt már a Terek is hó- és jégkéreg alatt folyik. A magas csúcsokról aztán szédítő meredeken és gyorsasággal ereszkedik le az ut a Kaukázus déli ágazatai között az Aragva folyó völgyébe, úgy, hogy a keskeny út mellett a 3—4000 méternyi mélységbe lenézni is iktózat s elszédítő látvány. 15 veszt (2 mérföld) alatt 4000 lábnyit rohan alá az ut vagy ötven szepentinán.

Az expedíció tagjai elváltak ragadtatva a főszeget ut panorámáját, melyhez fogható Európában s talán az egész világon nincs. Az éjt (majus 30—31. közt) Mletiben töltötték. Május 31-én 106 versztyni utat (16 mérföldet) tettek meg, hogy Tifliszbe érjenek. Utközben megnezték néhány vár- és régi templom-romot, főké a régi georgiai főváros Merchet érdekes emlékeit.

Estére értek Tifliszbe, vágyaik Mekkája, a hol egy hónap óta a nehezen nélkülözött és vágya-várt levelek, hírlapok vártak a társaság tagjaira a messz édes hazából. A garnadában talál levélhalmaz egészen felvillamozta az ötheti ut nehézfáradalmából, nélkülözéseiből őket s újult erővel látnak hozzá a további ut előkészületeihez.

Két, három hétig a Kaukázus déli vidékein fognak utazni s aztán átkelnek a Kaspi-tengeren Bokhara felé.

A „Közlönyvári Vadásztársaság” megalakulása.

Közlönyvár, jun. 9.

Fejlődött vadászati viszonyaink következtében hazánk különböző részeiben mind sürűbben alakulnak vadásztársaságok, melyek a vadász-bérleteken a vadászati jognak okosított kihasználására és szakértelmes gyakorlására egyesülnek s a melyek hogy életképes működést fejthessenek ki, a társulati viszonyokból keletkező kérdések szabályozását és irányelveiket alapszabályokba foglalva, ezen az uton haladnak céljaik felé.

Sajnos, hogy a mig hazánk többi részeiben ez idő szerint már számos ily társaság áll fenn, addig itten mi nálunk az erdélyi részeken csak helyenként elvétve léteznek ily vadásztársulatok.

Az erdélyi vadászközönség tehát bizonyára csak örömmel fog tudomást venni arról, hogy végre Közlönyvárt az erdélyi részek fővárosában is alakult egy rendszeres szervezett vadásztársaság, mely a magasabb

vadászati érdekek szolgálatába állva, feladatát tűzte ki maga elé, a társulási jogegyszerűsítés mellett a nálunk, itt csak tengődő vadászati viszonyokon lendíteni, a hasznos vad óvásait és tenyésztését hatáskörében lehetőleg előmozdítani, továbbá a napirenden levő válasszások megállítására hatni és általában a vadászatot úgy közgazdasági, mint társadalmi tekintetben is fejleszteni.

Ez a vadásztársaság alakuló közgyűlést nagy érdeklődés mellett ma vasárnap d. e. 10 órakor tartotta meg a közlönyvári ker. akadémia épületében id. elnök Wachsmann Frigyes ügyvéd elnöklété alatt.

A közgyűlés elnök, Wachsmann Frigyes megnyitván bemutatta a társaság által megalkotott és földmívelésügyi m. kir. miniszterium által 23408—895 sz. a némi jelentéketlen hozzátdóással megörösített alapszabályokat továbbá előterjesztette a társaságban felvételre jelentkezőknek hozzáintéztet beadványait is.

Az alapszabályokat a közgyűlés egyhangulag elfogadta, mig a belépni kívánczoknak felvétele iránti elhatározást a legközelebbi közgyűlésre halasztotta el.

Ezek után elnök felkérte közgyűlést a tisztai kar megválasszására, mi a következőleg ejtett meg, megválasszva lettek az alapszabályok 30 a. 4 pontja értelmében három évi időtartamra elnökké: Mackovics Lajos, intézővé Tauffer Ákos, jegyzővé Keresztély Lajos és pénztárnokká Andrásóvszky Ede.

Alakulás után a közgyűlés vezetését a megválasszott elnök vette át, ki röviden vázolta a társaságnak intentionit és maga elé tűzött szép és magasztos eszméket, azok megvalósíthatása iránti törekvéseire egy közgyűlés, mint a társaság minden egyes tagjának is hathatós támogatását kérte ki a maga és tisztviselő társai részére.

Ezután utalva az alapszabályok 4 §-nak rendelkezésére felhívta elnök a közgyűlést a társaság tagjai számának megállapítására, ezt azonban a közgyűlés Kiss Sándor ker. akad. igazgató és Sáni László társasági tagok közfoglalása után szintén a legközelebbi közgyűlésre halasztotta el, a mennyiben a közgyűlésnek ezutal a társaság költségvetés rendelkezésére nem állott s így a társaságnak évi szükségleteiről elegendően tájékozva nem lévén a nélkül a társaság tagjai számának meghatározásába nem bocsátkozhatott.

Elnök indítványára továbbá az alapszabályok 30. §-a 2. pontjának eleget teendő „a társaság belügyeit rendező házi szabályok” tervezeteinek kidolgozására egy hattagu bizottság küldetett ki.

Végül Sáni László indítványára a közgyűlés a társaság megalakítása körül kifejtett ügybuzgalmuk és munkálkodásaiért Wachsmann Frigyes, Keresztély Lajos és Holdampf Gerő társulati tagoknak jegyzőkönyvileg köszönetét fejezte ki, mire a közgyűlés véget érve a vadásztársasági tagok egymást üdvözölve szétoszlottak.

MINDENFÉLE.

Közlönyvár, junius 12.

Lapunk jövő száma a közbeeső ünnep miatt pénteken (junius 14.) jelenik meg.

— Urnapja. Egyike a róm. kath. egyház legszebb ünnepeinek, melynek tényle emelésére a megújult természet is felajánlja pompáját. E napon t. i. zöld faágakból sátrakat emelnek a templom körül a szabadban, melyeket kör-

sokat győtrődtem, — válaszolá Leó bósszus. Azt gondolja atyám, a Helén viselkedésének a szégyenét nem érzem?

— Azt gondolod, hogy mindenki tudja? — Az emberek tudják, hogy valami nincs rendben.

Körülbelül négy héttel ezelőtt Valentin mindent eladott — azokat a szép Japán tárgyakat is melyeket én annyi fáradsággal szereztem meg nekik.

Nagyon olcsóért — majdnem ingyért mentek el. Beechingnek megmondtam, hogy egy jó csomót vásároljon meg a számomra — a kályha ellenzőket, vázákat, és portiéket — mindent aminek helyet tudtam találni. Természetesen, hogy az emberek beszéltek — és folytonosan szivatyztak, hogy beszéljék róla. De az a különös, hogy soha sem találkoztam senkivel aki bizonyosan tudná, hogy ő st. Austell van. Különös, hogy senki sem találkozott velük a külföldön.

— Azt gondolom, hogy ők nagyon ügyeltek.

— Igen; annyi bizonyos, hogy a járt utakat elkérték. A Galidánit és a többi társadalmi lapokat figyelemmel kísértém, a st. Austellre vonatkozó híreket ki is vágtam belőlük, de Helénre vonatkozólag semmit sem találtam.

Pedig vele kell, hogy legyen, — mondá az ezredes.

Mutattam neked a st. Austell levelét — azt a levelet, — melyet a Helén társaságában találtam. Az elég hétszögbevonhatatlannak látszik.

— Igen, vele kell, hogy legyen, — válaszolá Leó; de nem teljes meggyőződéssel. Eszébe jutott st. Austellnek a természetellenes hidegvér midőn azzal vádolt, hogy Helénnek megszökök. Eszébe jutott, hogy st. Austell miképpen hagyta el Charing Crosst.

(Folytatása köv.)

lángoló ifjura, ki boldog volt, ha kötenyem szalagját érinthette. Sorsunk eldült, felfogom szabadítani! A nászutazást igazságtalanul vádolja, mert annyi hasznát mégis nyújt az elfoglalt fiatal asszony számára, hogy, ha elébb bele volt bolondulva a vélegényébe, egy fél órai utazás után, a „férjből” tökéletesen kijózanodik!”

Adolár e szavak hallatára hihetetlenül rázza frissen bodorított barna fűrtös fejét. Volt-e mozdulatlan önhitség, kételkedés, reménység és egy kis kocketéria is.

A vonat egyhangú dübörgése tompán erősítette, hogy: „kijózanodik.”

Adolár kissé megszeppent, gyöngéd sutogással akarja átölelni feleségét, de midőn ez csak huzódzik, mentegetődzésre fogja a dolgot.

„De édes szívecském, bocsáss meg, ha megsértettelek! De hisz majd megvigasztallak! No jer közelebb egy kissé!”

„Nem megyek! Mit akar? Hisz ezután is nélkülözhet. Aztán félek, hogy keztyűimet is igen különöseknek találja!”

Azután lassankint távolabb húzódik férjétől és alig figyelve annak szavaira, kis szíve összeszorul a gondolatra, hogy mily messze esett attól, hogy ezuton ábrándos tanulmányokat tehessen. Hátra dőlve a setét háttérű pamlagon, világos ruhájában igen csinos volt.

Adolár megáll vele szemben. Nézi, nézi hosszasan. Csinos, feke bajszos arca hol elborul, hol kiderül.

Mit bálná ő a valuta kérdést, a tudományos kongresszusokat, a thuzséri rejtelmeket, a mádi Kovács altábornak diadalait, ha a Ludmilla dereka kissé rövidebb volna! De hosszú, tulságosan hosszú! S hogy ő ezt csak most vette észre! Lassankint azonban

felébred alijában jó lelkében a bűnbánás érzete, szíve melegedni kezd, s e pillanatban egy rosszul elejtett mosolyon kapva Ludmillát, boldogan csókolja össze még mindig duzzogó kis feleségét.

E perczben hosszú sivitás hallatszik — s mig Ludmilla hamis mosolyok köze biztosítja férjét a megtörülésről — vonat megáll, megérkeztek az első állomásra!

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

XIV.

Deverill ezredesnek reményei vannak.

(Folytatás.)

(97.)

Midőn kezét szoritottak, Deverill észre vette, hogy a Valentin keze hideg volt és nyirkos.

— Az én vőmnek valami baja van, — mondá privátban a mint a parkon átmenve azon kis privát ajtó felé haladt, mely az ő cottagca mögött levő térségre nyílt; átkozott baj, hogy nem akar elválni.

— Én azt hiszem, hogy ezt pusztán csak az én szerencsétlen leányom iránti gonoszságból teszi. Vannak férfiak, a kik nem tudnak nagylelkűek lenni.

Ámbár az ezredes nagyon szeretett vadászni, de azért a Valentin ajánlatát nem fogadta el. Egy reggel körül járta sir Adriánál az istállókat, megnézte a lovakat és néhányat megdicsért; de nem tette magát a veje lekötélezettjévé.

— Ezen a télen nincs kedvem vadászni, mert a községnyem egy párszor éles fájdalomt okozott, — mondá, majd a tavasszal

halászni fogok, vagy a lápokon madarakat lövök — az ön engedelmevel. Sir Adrián, én azt gondolom, hogy a föld egész a kosárkötő kunyhójaig az ön birtoka.

— És még azontul egy jó mértföldnyi, — válaszolá Adrián.

Lady Belfield felszólította az ezredest, hogy minden időben, mikor neki tetszik, látogassa meg őket az Apátiságban. Nagyon sajnálta őt a magányosságában; és azt is érezte, hogy Valentin tartoznék az apóssának némi kárpótlással a leánya házasesetelének a rossz kimenetelért. Mert nem volt minden egyedül a Helén hibája. A férj elhanyagolása is éppen ugy számított, mint a feleség könnyelmű boldogsága.

Az ezredes elhelyezkedett az új lakásában és néhány hétig megelégedett ez egyhangú élet folytatásával, — egy keveset vadászott, egy keveset sétált, a hírlapokat olvasta, esténként a magányos ebédje után a magányos tűzhely előtt ülte, szunyokált.

De a szíve a megelégedés külső jelei dacára nehéz volt.

Tudta, hogy ő nem volt gondos atya, s hogy a leánya bűnének a terhe az ő lelki-ösmeretét kell hogy nyomja. A leánya gyálatának az órájában minden szülei érzélem a mire képes volt, felébred benne.

A Helén házasságának a kezdetén nagyon keveset gondolt és törődött vele, azt gondolva, hogy a férj kötelessége rá ügyelni; de most e falusias magányában, a Helén képe folytonosan kísértette, és a lelke keserű bűnathat volt miatta.

— Ha lady St. Austellnek láthatnám mielőtt meghalok, nyugodtan mennék a sírumba, — mondá magában.

A kis haláloszobájában, hol a folyó víz zugása ringatta el, róla álmodott. Álmat azok az eltorzított víziók zavarták, melyek az ébren létünk alatt érzett aggályokat az álom esztelen képeivel szövik össze és tükörözik vissza.

Látta őtet a St Austell oldala mellett az oltár előtt állani; de mindig volt valami akadály — valami a mi a szertartást meggá-

tolta mielőtt az esküt elmondták volna vagy St. Austell változott át egy ösmeretlen idegenné — vagy a templom nem volt templom — vagy a pap nem volt pap. Az ilyen álom soha sem végződött boldogan — és ő mindig ilyen álmodat álmodott.

— Megbolondulok ha még tovább folytatom ezt a magányos életet, — gondolá magában, midőn egy éjjel egy ilyen zavaros vízió után felébredt. Ide kell Leonorát hívnom, hogy legyen velem.

A következő reggel ezt sürgönyözte Baddeleynek: „Unatkozom, csüggyeteg és beteg vagyok.” Az Isten nevére kérek jőjj ide és gonddoz.”

Baddeley távol volt attól, hogy tökéletes legyen; de nem volt egy Goneril, s a következő napon a gyorsvonaton megérkezett az orosi pilájával együtt.

XV.

Mi az a mítől fél?

Torrey jó egészséghen volt, tisztavérű háta divatos szigorúsággal meg volt nyírva, és meghagyott tüncei a legutolsó divat szerint voltak rendezve. Indiai zörgő csengtek bongtak amint az asszonya mellett járt, és új színű nyak szalagja volt. Mindig van egy új szín, melyről csak az élit tudnak. Mihelyt a külvilág azt felfedezi rögtön megszünt divatos lenni.

A Torrey asszonya nem volt jó színben. Elvesztette az ő ragyogó színt és ir szemének a fényessége elhomályosult. Őt évrel látszott idősebbnek, mint a milyen akkor volt midőn az atyja az utolsó londoni idény kezdetén látta.

— Édes Leom, te betegnek és kimerültnek látszol, — mondá az ezredes, amint az állomásról elhajtottak, Torrey a szembe lévő ülésen ülte, és asztrakánnal szegélyezett vékony felső kabátjában didergett, és sárga szemével egy nézett körül, mint ha nem bámulná a vidéket.

— Nem tehetek róla, természetes, hogy

menetben a szentséggel látogatnak sorra a hívők. Nálunk a körmenet alkalmával a katonai zenekar játszik. Az ünnepről sokan azt hiszik, hogy az az Urísten nevenapjának ünnepe, mely hitre magyar elnevezése adott alkalmat. Tényleg azonban az egyház e napon az Urvacsóra szerzését ünnepli meg. S így tulajdonképeni napja nagycsőtörtők volna. Mivel azonban az egyház örömet a nagyhét fájdalmas emlékezei között, ugyint kívánna, nem nyilváníthatja: Az oltári szentség szerezésének ünnepét oly napon üli meg, mely az öröm kifejezésére a legalkalmasabb. Ezen fényes ünnepnek behozatalára alkalmat szolgáltatott Julianna istenfő zárdá-szűznek azon víziója, mely szerint a hold fénylő tányérjának egyik oldalát sötét homály borította, a mi nek a szűz isteni sugallat folytán olyan magyaraztatást adta, hogy a ker. ünnepkörből egy ünnep, t. i. az utolsó vascsórának emléknapja még hiányzik. Julianna a látottakról kikérte a püspökök tanácsát. S így hozták be 1246-ban ezt az ünnepet először a lüttichi és szomszédos egyházmegyéikben, miglen IV. Orbán pápa 1264-ben az egész egyháznak elrendelte megünneptetését, s azóta e nap a kath. egyháznak egyik legfényesebb, legmagasztosabb ünnepe, különösen a hozzákötött ünnepélyes körmenetnél fogva.

— **Ürnapján** d. e. 9 órakor a főtéri r. kath. templomban a Kolozsvári Dalkör Oberti B. J. vezetése és a cs. és kir. 51-ik katonai zenekar közre működésével a következő számokat adja elő: Míse in C. Führtől vegyes és zenekar kísérettel. Gradualára: „Cantate Dominó” Korb Arankától sopran soló zenekar kísérettel éneklő Korb Aranka. Offertoriuma: „Ave María stella” Proch H.-tól sopran és hegedű soló éneklő Lang Janka, hegedű kíséri Kirnberger Ödön. Benedictus Führtől Bass soló éneklő Szilágyi Ferenc. Processio után: Te Deum Obertől férfi kar előadja a Dalkör; Teutumó Ergő Korb Arankától előadja a Dalkör. A női karban részt vesznek: Dr. Szölösy Áttiláné, Korb Aranka, Lang Janka, Balogh Erzi, Bartha Margit, Ruzitska Ilona, Orbán Ella, Ferenczi nővérek, Bogdy Margit, Schlich Gizella, Bartha Ilona, Paz Mariska, Sugár Mariska stb.

— **Szélcsend.** Sajtóperek és más nevezetesebb bűnperek a közelebbi hónapokra nincsenek kitűzve a kolozsvári törvényszéknél. Memorandum, feldicsérés s más egyéb oláh perek, úgy látszik, kezdenek már nagyon-nagyon hétköznapivá válni, kezdenek megszűnni.

— **Helyreigazítás.** „Bpesti sürgönyzők” a M.-ból olvasva azon hírt telegrafirozta, hogy a nemzeti kaszinó bizalmat szavazott gr. Klebelsberg Zdenkónak. Ez a hír így nem alapos s onnan indulhatott, hogy a Teleki D. gróf ellen beadott kirekesztési indítvány mellett 5 szavazat adatott be, míg az indítvány ellen 25 esett: Ezt az 5 votumot magyarázta munkatársunk bizalmi szavazatnak.

— **Elnökök.** Az orsz. tüzlőtő szövetség gyűlésére Kolozsvárra mintegy 3—4 ezer tüzlőtő fog jönni aug. 18—20-án. E nagyszámú látogatók elfogadása, elhelyezése, kalauzolására a gyűléssel és a tüzlőtő versenyekkel kapcsolatos dolgok előkészítésére és végrehajtására bizottságokat alakítottak a múlt vasárnap a polgármester elnökle alatt tartott gyűlésen. A bizottságok elnökeihez ma mennek szét a felkérő levelek. A tüzlőtő-egylet parancsnoksága is gyűlést tart ma este a parancsnoksági épületben a milleniumi részletek tárgyában.

— **A tüzlőtő laktanya szépül.** A kolozsvári önkéntes tüzlőtők nemcsak buzgón gyakorolnak, de a városi őrség a laktanya udvarát is igyekszik széppé varázsolni a kongresszusra. Erről szól a következő köszönt. „A kolozsvári tüzlőtőszági laktanya udvara részére az erdélyi gazd. egyesület díszlákat, Schulcz Rezső, Farkas Antal műkertészek pedikúrpalántákat voltak szívesek adományozni. E szíves adományokért halás köszönetet mond a tüzlőtőszági felügyelő.” — Már mostan a zenekaron van a sor, hogy szervezkedjék s szorgalmasan gyakorolja magát, hogy a kongresszuson ez is megfelelőhessen feladatának.

— **A kolozsvári külmagyar-utcai r. k. 1—IV. osztályában** tegnap d. e. folyták le az idei vizsgálatok. Ez az iskola is, mint legtöbb külvárosi iskolánk, nemzeti missziót teljesít. A növendékeknek t. i. 1/4 része gör. kath. vallású. A nemzetiségi ellentétek azonban elenyésztek az iskola fejlesztő hatására, s az oláh fiúk ép oly szépen beszélnek a magyar nyelvet, mint a többi gyermekek, feleleteikben különbséget tenni nem lehet, a mi az iskola helyes és gondos vezetésének tulajdonítható, mi egyedül érdeme Várady Albert vezértanítónak. A szép feleletek mellett különösen meglepte a hallgatóságot a növendékek szép rajz és írásbeli munkálata.

Várady Kálmán IV. oszt. növendék a „Pó-kayné” című vers elszavalásával a vizsgáló bizottságot a legnagyobb elismerésre hangoltta s egy szép történelmi munkát kapott emlékül. A vizsgálatot vezető Bíró Béla apát plébános meglepéssel konstataulta a teljes sikert.

— **Vizsgálat** A szentpéteri külmagyar-utcai r. k. óvodában tegnap délután 3 óráig 5 óráig folyt le az óvoda vizsgálat. E vizsgálatot Bíró Béla kanonok apát-plébános vezette. A szülők és tanügybarátokon kívül számos érdeklődő ur közönség is jelen volt az óvoda első évi vizsgáján. A kisdetek által készített kézimunkák, féképpen az ügyes kivarrt állatok, épületek, házak és kezi kis kosárhák ki voltak állítva. — Az apró gyermekek szépen mosolyogtak, énekeltek, a beszéd- és értelemgyakorlatokból bemutatott szép és értelmes feleleteiket, szavataikat is gyönyörűség volt hallgatni. E szép sikerű vizsgálatért sietett is Bíró Béla apát-plébános meleg köszönetét és elismerését kifejezni ezen intézet óvoda-vezetője: Pákey Berta óvónőnek.

— **Vármegyei gyűlés.** Kolozsvármegye köztörvényhatósági bizottsága Kolozsvárt, a vármegye székháza gyűlésterében folyó hó 15-én d. e. 11 órakor megnyitott rendkívüli közgyűlést tart. Ezen rendkívüli közgyűlés egyetlen tárgya: Az új vármegye-ház építése kérdésében a beadott terv alapján határozat hozatal.

— **Az ev. ref. leányiskola** tegnap délután 5 órakor tartotta meg majálisát a lövöld kertjében. Kedves látványt nyújtott a megjelent szülőknek az apró bébék örömei a kik vidám muzsikaszóra ngrándoztak a táncz helyiség porondján egész késő estig, a mikor aztán elalmosodva haza mentek kipi-henni a mulatozás fáradalmait; átengedték, a tért a nagyoknak, a kik 12 óráig járták jó kedvvel Antal Laji zenéje mellett.

— **A „Nemzeti Szalon” képeinek sors-jegyei** folyton kaphatók Csiky Imre nagy tőzsdéjében Schuster Emil főtéri üzletében, Schwarz Lipót hírlapelárusító helyiségében. A jegyvásárlás közönségünk részéről nem részesülve a kellő támogatásban, a bizottság kénytelen volt a huzat f. hó 30-ára halasztani el. Kérjük a művelt és műterekkel bíró közönséget, hogy ily jegyeket venni szíveskedjék. Elárusítás végett nagyobb mennyiséggel szolgál az E. M. K. E. főtitkári hivatala is, a honnan az ügy intéztetik.

— **A kolozsvári színtársulat Marosvásárhelyt** tegnapelőtt „Don Caesar de Bazán”-t adta s ez alkalommal a szini előadásokiránt az idén egyébként hidegen viselkedő közönség annyira megtöltötte a nézőtér, hogy a rendezvényeken kívül is kellett számos székelt alkalmazni. Az előadás sikere E. Kovács Gyula érdeme, kit ez előadáson rendkívül ünnepelek.

— **Czirkusz.** A czirkusz két sokoldalú és tehetségtelű tagjáról, a két zene-bőhőczéről kell a legnagyobb elismerés hangján megemlékeznünk. Alig van este, hogy ne játszanának, s mégis minden alkalommal valami új dologgal tudnak előállni, s kifogyhatatlan humorukkal zajos tetszést aratnak minden este.

— **Régi panasz.** A kolozsvári szamosvizi hordó szekereknek tudvalevőleg meg van tiltva az, hogy ők a vízvezetési kutakból vizet vegyenek. A belvárosban nem is tesztek ezt, a külvárosban azonban, nevezetesen a Bethlen bástyával áttellenben levő vízvezetési kutakat reggeltől estig majdnem kizárólag ők használják viz szerzésre. A környékbeli lakókat órákig tartó várakozásra kényszerítik. A víz hordók gummi csövet csavarnak a kut nyílására s ezen keresztül vezetik hordójukba a vizet. A várakozó közönség hiába fordul rendőrhöz, hiába kéri, hogy tiltsa el a víz hordókat e jogtalan használatról, nem használ semmit. A vizes szekereknek a rendőrhöz nagyobb pártfogói, mint az a közönség, mely őket adójából fizeti s melynek érdekeit kellene, hogy megvédjék. Felhívjuk ezuttal a főkapitány ur figyelmét a rendőrhöz mulasztására s a szamosvizi hordók eme kihágására.

— **A kolozsvári ereklye-muzeum** s a márczius 15-iki bizottság holnap, csütörtökön d. u. 3 órakor aliórtott lakásán gyűlést tart. A gyűlésre a tagokat tisztelettel meghívja Deáky Albert elnök.

— **Kőczé Antal** Tusnádról való átutazása alkalmával kiszáll Kolozsvárt s a Központi-szállodában ma, holnap és holnapután zeneestélyeket ad.

— **Zene a sétatéren.** Tegnap délután a sétatéri zenén nagy közönség hullámzott élvezve a pompás katonazenét és a még pompásabb nyári levegőt. A sétatér akáczai és jácmin-bokrai most vannak virágzásban és teljesen bebalzsamozzák a levegőt még kellemesebbé téve az amugy is zöld díszben pompázó sétatér.

— **Esküvő.** Krémer István Kiszabeni gymn. tanár a napokban esküdtött örök hűséget szép menyasszonyának Kroepfl Lujának.

— **A báuffy-hunyadi állami isk.** tanuló-köre „1895. évi június 16-án (vasárnap) d. u. 3/4 órakor az állami iskola rajztermében Tompa Mihály emlékére iskolai ünnepélyt rendez.

— **Az udvarhelyi ipariskola gyászsa.** A székely-udvarhelyi állami kő- és agyagipariskolának gyászsa van. Meghalt az agyagipari osztály jeles tanára és az internatus felügyelője: Sebők Ignác. A fiatal, ambíciós és vasszorgalmu embert élete delén, 34 éves korában ragadta el a halál. Egész Székely-Udvarhely szerette a fiatal tanárt, a ki az agyagipari munkálatokkal oly meglepően szép eredményeket ért el, hogy munkáit az intelligencia igen gyakran megsemmisítette és megcsodálta. A szakiskola a kiállításra is erősen készült és Sebők már erre is több gyönyörű dísz tárgyat készített. — Temetése — mint tudósítónk írja — hétfőn délután 4 órakor volt. Az ipariskola növendékei gyászlobogóval testületileg kivonultak és a halottas házbán, valamint a temetőben megható gyászbeszédekkel bucsuztak el legkedvesebb tanárunktól. Ott volt a tanári kar is és Székelyudvarhely egész intelligenciája. A rokonok közt ott voltak a megboldogult fiúerei is: Sebők Zsigmond a kitűnő író és Sebők Gyula, az „Ellenzék” fővárosi tudósítója. A temetési szertartást Bedő Ferencz ev. ref. lelkész végezte, megindító szavakkal esetelve a nagy veszteséget, mely az intézet és a megboldogult családját érte. A temetőben Németh segédlelkész mondott megható bucsuztatót. A kormány épen most július elsejére megbizta Sebőköt, hogy menjen a külföldre az agyagipari munkálatokat tanulmányozni és tapasztalatait itthon érvényesíteni, birtelen halála azonban meggátolta abban. Özvegycet és egy három éves leánykát hagyott hátra. A boldogult korábban az ungvári keramiai gyárnak volt vegyész, s ebben a minőségében meglelténi anyag felhasználásával, oly kitűnő magyar porcellánt készített, mely versenyzett a cseh porcellánnal, úgy hogy Baross Gábor, mikor mintáit bemutatta, azonnal állami segélyvel külön gyárat akart számára létesíteni. A miniszter meg is alakította Zemplénmegyében a gyár-bizottságot, a terv azonban mint sok egyéb terv, Barossnak, a magyar ipar legnagyobb pátrónusának halála folytán dugába dőlt. Sebők több mázat is föltalált, melyeket számos érdekelt gyárban kitűnő sikerrel alkalmaznak.

— **A székely vasutak építése** tárgyában — mint értesülünk — a magyar államvasutak igazgatósága már e hónap közepe táján fog dönteni abban a tekintetben hogy a Csíkszeredától a ghymeszi szorosban a határszélig építendő vonalrész építése a beérkezett ajánlatok alapján melyik vállalkozóra bizzák. Az előirányzat szerint az építési költségek 5 és fél millió forintot tesznek, melybe az al- és felépítmény, valamint az összes vasuti épületek, sorompók stb. bele vannak foglalva. Az aránylag rövid vonal óriási költségeit nemcsak a pályaeépítés nagy nehézségei okozzák, hanem hozzájárul ehhez az körülmény is, hogy az egész vonal egyelőre nem lesz kapcsolatban a hazai vasúthálózzal. Ennek következtében az összes vasuti felszereléseket építési anyagokat és szerszámokat, alagutfrót és robbantó gépeket, sziklazúzókat és egyéb gépeket, mind kocsin kell szállítani Szászrégenből vagy Kézdivásárhelyről Csíkszeredáig s miután hegyi utakat kell megjárni a gépek legnagyobb része csak egészen széjjelszedve, lehetőleg kicsiny részekben szállítható. Ez az építést természetesen roppant mód megneghezíti és igen drágává teszi.

— **A dinasztia ellen.** A gráci lapok a király legutóbbi látogatása alkalmából több lelepleztet közölnek a gráci egyetemi hallgatók körében felmerült antidinasztikus mozgalmakról. Tény az, hogy több akadémiai egyestillet, így pl. az „Unio academica Italiana” saját innciatiójából feloszlott, hogy ő felsége megérkezésénél ne kelljen magukat testületileg képviselni. A „Deutschnationale Studentengenossenschaft” ő felsége megérkezése előtt szintén fel akarták oszlalni; ettől a szándéktól azonban, megemlékezve Bismarcknak, a gráci deputáció fogadásánál kifejezett intelméről, hogy t. i. semmiféle antidinasztikus tüntetésében részt ne vegyenek, elállottak.

— **A csuklás gyógyítása.** A csuklás kicsiny bajnak látszik, de unalmas és kellemetlen. Sok a gyógyszer: vizivás, gyomorösszeszorítás, de mind nem biztos. Páuzat doktor most egy újat ajánl, mely szerint a hűvelykujjat kell a kis ujhoz hozzácsorítani, ugyanazon kézen. E szorítás azonban energikus s lehetőleg mindkét kézen egyszerre történjék. Ha rögtön alkalmazzuk, a csuklás kezdetén, azonnal megszünteti a csuklást. Ha később, az eredmény nem olyan gyors. Más módja a csuklás megállapításának az, hogy hanyatt fekszünk s szétterpesztjük karjainkat. Az orvosi könyvek melyeket a közönség egyáltalán, az orvosok pedig nem eléggé olvasnak, csúszlatos csuklasi esetekről tudnak. Bartholin szerint egy asszony két évig szenvedett a csuklásban, így, hogy azt hitték, hogy beleje szállott az ördög. Egy fiatal leány 14 napig tartó csuklásban szenvedett, mely csak alvás közben szűntetett.

— **Vigadózs N.-Nyeden.** Előkelő és vig társaság gyűlt össze f. hó 10-én Reinbold Olivér pénzügyigazgató vendégszerető házában, hogy a kellemes együttlét örömeit élvezze. A jelen volt ifjúság hamarosan

tánczra perdült, a mit a késő éjeli órákig lankadatlan jó kedv és buzgalommal folytatt. Különösen élvezetessé tette az estét azon körülmény, hogy az összetanult társaság nagy praecitással és élvezettel tánczolta a Gavotte Tizolien négyest, a Suzoge polkát, Menuette valczert, Palotást, Társalgót és a több megszokott tánczaikat. Végtelen szeretetreméltóság és figyelemmel töltötte be a vendéglátó Reinbold Olivér és kedves neje a házi ur és asszonyi tisztet, a kiknek igen sok kellemel assistált két leányuk Clotild és Ella. A megjelent hölgyek névsora: Polyovits Sándorné, Müller Mihályné, Váro Ferenczné, Morágyi Istvánné, Szilágyi Farkasné, Vég Istvánné urhölgyek. Polyovits Anuska, Müller Irénke, Varó Jolánka, Morágyi Irén, Szilágyi Gizi és Vég Kata kisasszonyok.

— **Az agglegények ellen.** Megmegújulnak a tervek, hogy az agglegényeket megadóztassák. Legújabbban Decrois volt alatorvos agít az agglegényesgi adó mellett, és azt reméli, hogy ennek fényes sikerei lesznek. Az agglegényesség a 35-ik évnél kezdődnek. A ki e kort eléri és 'nőtlen, azt irgalom nélkül 10 százalék adóval kell sújtani az állami adója után. Kivételnek ez alól persze a katonatisztek, tengerészek és a katolikus papok. Valamint azok is, a kik anyjuk és testvéreik eltartása miatt nem nőülhetnek. A tervet sokan helyeslik, persze, leginkább a nők és a nagylányos apák.

Verne Gyula összes munkáinak egyedül jogosított képes magyar kiadásából a 11. és 12. füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A két füzet az „Utazást a holdba” tartalmazza Gaal Mózes új fordításában s rendkívül gazdagon van illusztrálva. Megjelenésekor Verne ezen munkája rendkívüli föltűnést keltett. Egész viták keletkeztek a holdba lővés lehető- vagy lehetetlenségéről. Tény, hogy nincs Vernének eredetibb és megkapóbb könyve, mint ez. — Ez új olcsó kiadás egy egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizetnia a vállalat 1 fűtről 5 fűtre az ár a Franklin-Társulattal, akár a könyvtáraknál.

— **Egy használt** 2-ös számú pénzszerényt keresek. Biásini-szálloda 28. 3-tól 4 óráig érkekezhető.

Közönség köréből.*

Tisztelt szerkesztő ur!

Az igazság érdekében legyen szíves becses lapjában a következő soroknak helyet adni.

A „Kolozsvár” f. hó 7-én megjelent számának napihírek rovatában valami „Ká-hán” — féle hussal élő jónak látja a mé-száros társulatot megtámadni azért, mert szé-kében a hus árát négy krral kilónként fel-emelte, s felhívja a közönséget, miszerint jövőre a regalé bérlet, illetve Ká-hán Nát-hán székeibe menjenek, mivel ott még min-dig a régi árban árusítják. Ezen jóakaró Ti-gyelmzettségével kissé elkésett az illető ur, mert a közönség már régen megkísérlette onnan venni, csak hogy annak a magyar köz-mondásnak igazságáról győződött meg, hogy „olcsó husnak hig a leve”. Az a hus a mit Ká-hán ur vágat jó lehet neki vagy hozzá hasonlóknak, mert szülőföldjén ilyenhez van-nak szokva, de Kolozsvár közönségének nem való. A mi közönségünk szívesen ad 4—10 krral többet a jó husért.

Hiszen maga Ká-hán ur is azt hiszem belátja, hogy a milyen szarvasmarhát ő meg ne-hány mé-száros vágat: annak a husát nem volna szabad Kolozsvárt eladni. Tudvalevő, hogy a piaczon mi vásároljuk a közönség ré-szére — akárhányszor még kárral is — a legszebb, legjobb marhát és ő csak azt, a melyet mi mint használatatlant ott ha-gyunk.

A ki állításomnak nem hiszen, az men-jen el akármelyik székünkbe, mert ott meg győződni, hogy az általunk árult hus, nem 4 de 10 kral is többet ér az övé-nél, és en-nek daczára mi a hus egy részét nem mint 6 44, hanem 36 krért adjuk el csak azért, hogy vevőinket jó minőségűvel szolgáltsuk ki. A miig mi a hus 48 krért áruljuk, ő ad-hatja 30 krért is.

Különben úgy értesültem, hogy Ká-hán ur is ünnepnapokon töltik vitéti — persze titokban — a hus.

Kolozsvár közönségének elmondom miért lett Ká-hán ur mé-száros, mert nem azért, hogy hus áruljon, hanem a következő számításból kiindulva:

A mé-száros társulat és még egy ne-hány mé-száros rendesen olyan marhát vágat, a milyent a székes fővárosban vagy Bécsben és pedig 200—400 kilósig. Levágott naponta 10 darabot, a miért fizetett Ká-hán urnak fo-gyasztsági adót 50 ft 50 kr. Ezen összeggel az ő telhetetlen zsebe nem volt megelégedve és úgy szántotta, hogy nyit mé-szárszéket, vágat hetenként 2—3 rongyos marhát, leg-fennebb 150 kiló nehezett, lenyomja a hus árát, mert az olyat 8—10 krral olcsóbban lehet adni, így kénytelenek lesznek a mé-szá-rok a verseny kedvéért szintén olyant vá-gatni. Ennek természetes következménye lesz aztán, hogy tiz nehez marha helyett fog vá-gódni husz könnyű és így ő is 50 ft helyett naponta 100 ft fogyasztási adót fog bevenni. Célját némileg el is érte, mert a miig a mé-száros-társulat tagjai vágat 4—5 darabot, addig a többi hentések 15 darabot. Mit bánja ő, nyerne-e valamit a hentések, vagy sem, csak ő nyerve meg ezt a fogyasztási adó-töb-bletet.

Igazán nem értem, miként tud valaki egy olyan bérlet érdekében kardoskodni, a ki

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget a beküldőt illeti. Szerk.

ellen az egész város polgársága panasszal vi-seltetik, s a kinek eljárásért az itteni ke-reskedők ép most nyújtottak be a miniszte-riumhoz egy memorandumot.

Tessék először meggyőződést szerezni és csak aztán írni!

Egy mé-száros-társulati tag.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Külföldi lapok a külügymi-niszterről.

Budapest, június 12.

A külföldi lapok Goluchowsky külügy-miniszter beszédéről mind kedvezően nyilatkoznak s örvendenek, hogy a külügyminiszter a békét hangsúlyozza.

Péksegédek sztrájkja.

Budapest, június 12.

A budapesti péksegédek, talán a postamunkások mozgalmától ihletve, sztrájkot indítanak mestereik ellen, ha követeléseiket nem teljesítik.

A kormány és a katonai becsületbíróság.

Budapest, június 12.

Budapest nagy feltűnést keltett a napokban, hogy Szemcz Emil, a „Magyar Állam” szerkesztőjét, a kit az esküdtészek királysértésért elítélt, a honvéd becsületbíróság e vád alól teljesen felmentette. A becsületbíróság, a mely egy tábornok elnöklete alatt hozta határozatát, — ki-mondta, hogy Szemcz Emil tartalékos honvéd főhadnagy cikkében — homlokegyenest ellenkezőleg a polgári bíró-sággal — nem lát király sértést s így nem látja szükségét annak, hogy megfoszszák Szemczet tisztii rangjától.

Ezzel az ítélettel sem a bírói körök, sem a kormány nem volt megelégedve.

A miniszterek összehívták s megtanácskozták és kiderítették, hogy ezzel az ítélettel a kormány becsülete van megsértve.

Nem respektálták tehát a becsületbíró-ság ítéletét, hanem elhatározták, hogy az esküdtészeki ítéletet átküldik a katonai hatóságnak.

A Bánffy kormány jogászai biztosra veszik, hogy a hadi törvényszék Szemczet az esküdtészeki ítélet alapján kénytelen lesz katonai rangjától megfosztani.

Jekelfalussy megy!

Budapest jun. 12.

Jekelfalussy Lajos miniszteri tanácsosról, a budapesti államrendőrség főnökéről réges-régen írták a lapok, hogy megy! Egyeztet az ellenzéki lapok írták (mikor egy tüntetésnél a tudósítókat megkardlapozták a rendőrök), párszor a kormánypárti lapok írták (mikor ezeknek tudósítóit is bekisérték a csavargókkal együtt). Most végre ellenzéki és kormánypárti lapok egyforma örömmel konstatalják, hogy Jekelfalussy ugyan megy, s helyébe Bezerédj Viktor miniszteri tanácsos jön.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó laptulajdonos:
MAGYARY MIHÁLY.

NYILTÉR.*)

Nyilatkozat.

A „Székely-Udvarhely” heti-lap t. szerkesztősége kérdést intézett hozzám, hogy az „Ellenzék” nyílt rovatában megjelent nyilatkozatom a tényt hazudtolja-e meg vagy a személyt akarja sérteni? A tények összefüggése a választ megadja, s a t. szerkesztőség a feleletet tudhatja. A mi a megtörtént móddal való fenyegetést illeti, az engem még nem jészt; elvem, hogy a jogtalanság megtorlatacsk s épen ez birt nyilatkozatom kiadására is, mert én sem engedhetem, hogy a t. szerkesztőség büntetlenül sértessen. Egyébiránt türelemmel várok minde-re, remélem a villám nem fog agyon sújtani.

REINER JÁNOS.

Még csak pár napig tart a VÉGKIARULÁS!
a butoraktárban, Belhid-utca 27.
Az üzlethelység kiadó!
WALTON és TÁRSA.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Sz. 1867—1895.

402. (3—3)

Hirdetmény.

Szamosujvár szab. kir. város közönsége a malmok csatornájában egy „záportartóval” tervezett „vízkiviteli zsilipet” 8083 frt 89 kr. és egy „bukógáttal” összekötött „mesterséges partmüvet” 7344 frt 45 kr. felhíltási árak mellett külön-külön, vállalat útján rendelt építtetni és ezen vízümvek kivitelének biztosítására a nyilvános szóbeli és zárt ajánlattal egybekötött árlejtést folyó június hó 20-ik napjának d. e. 9 órájára tűzte ki.

Miről is az érdekeltek azzal értesítetnek, hogy mindkét vízümnél a felhíltási ár 10%-a bántpénzül, az árlejtő bizottság kezéhez leteendő. Egyéb részletes feltételek, tervek, költségvetések és előmérétek a gazdasági tanácsnoknál, a hivatalos órák alatt betekintheők.

Szamosujvár sz. kir. város tanácsától, 1895. június hó 6-án.

Placintár Dávid,
polgármester.
Osztian Kristóf,
főjegyző.

magy. leszámítoló és pénzváltóbank erdélyrészi fiókosztálya

Kolozsvárt, Belközép-utca 8. sz. alatt.

Ajánlja a közeledő utazási és fürdőzési időnyre

tűz- és betörés-mentes páncél szekrényeit:

ékszerek, arany és értéktárgyak megőrzésére;
elvállal értékpapír letételek megőrzésére és kezelésére, ugymint:
beszedi az esedékes szelvényeket;
nyilvántartja a sorsolásokat stb.

Hitelleveleket és utalványokat minden nagyobb
külföldi városra és fürdőhelyekre kiállít s külföldi pénz-
nemeket a napi árfolyamon árusít. 404. (3—5)

Egyedül előnyös beszerzési forrás!

Kereskedők, kávéházak, szállodák, vám- és regálébérlőknek

Pénztári tömb (Cassa block.)

Az „Első magyar Papirzacskó és Pénztári tömbgyár és
Könyvnyomda vállalat”

NAGY-ENYEDEN.

Központi iroda, Sörgőnczim, Gyártelep Magyar-utca 2. sz.
Papirzacskó N.-Enyed, Szénatér 7. és 8. sz. (Telephon.)

Jutányos árak mellett azonnal szállít.

Arjegyzék és minták kívánatra bérmentve küldetnek.

407. (1—3)

TELJES VÉGKIÁRUSÍTÁS!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy az üzlet gyors
feloszlata végett

a raktáromon lévő összes áruimat, ugymint:
dus választékú valódi Richter-féle rumburgi, hollandi, irlandi és
bécsi házi vásznak, kretonokat, szőtteket, szőnyeget, függő-
nyöket, női és férfi kész ruhák, és asztalneműket, a mos-
tan érkezett újdonságokkal együtt

minden elfogadható árban,

készpénz fizetés ellenében,

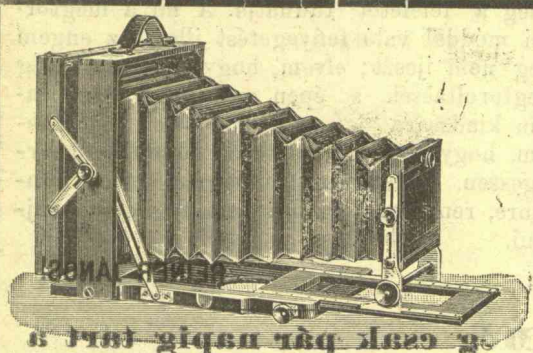
**hatóságilag engedélyezett végeladás foly-
tán kiárusítom.**

Az üzlet összes berendezéseivel együtt en bloc
is megvehető.

Tisztelettel:

265. (15—20)

GÁMENTZY MÁRTON,
(Kolozsvár, főter, gr. Teleky-ház.)

Fénykép- készülékek:

Kézi camara, Erzékeny-
lemez, Előhívó és Fixir
patron, Calloidin és Aristo
papiros és mindenféle

segédeszköz

a legolcsóbb eredeti gyári
árért kapható

Kováts P. fia üzletében,

Kolozsvár, főter 31.

395. (1—3)

„Fakereskedő részvénytársaság Kolozsvárt”

1895. évi június hó 30-án

délután 4 órakor

saját hivatalos helyiségében (Kolozsvárt, Trencsin-ter 3-ik szám,
II-ik emelet)

rendes közgyűlést tart.

TÁRGYSOROZAT: 408. (1—2)

- 1.) Az 1894. évi zárszámadás és mérleg, s igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések előterjesztése.
- 2.) Az előterjesztett zárszámadás és mérleg alapján adható felmentvények iránti határozat.
- 3.) A társaság egész vagyonának, illetve üzletének, vagy üzlete egyes részeinek netaláni eladása és az ezekkel kapcsolatos vásár- és bérlet-ügyletek iránti határozat.
- 4.) Egy igazgatósági és esetleg egy felügyelő-bizottsági tag-nak választása.

A közgyűlésen részt venni kívánó t. részvényesek fel-
hivatnak, hogy részvényeiket le nem járt szelvényeikkel együtt a
közgyűlést megelőzőleg három nappal a társaság hivatalos helyisé-
gében az igazgatóságnál letenni sziveskedjenek.

Kolozsvárt, 1895. évi június hó 10-én.

Az igazgatóság.

TELEFON 264. SZ.

Van szerencsém a helyi és vidéki közönség b. tudomására hozni,
hogy Kurta-szappan-utca 5. sz. alatt

EGY BOR NAGY-RAKTÁRT

nyitottam.

Főelvem **tiszta, természetes és nem műborokat**
a legkisebb haszon mellett árusítani.

A borok ára fogyasztási adóval együtt — 10 üveg rendel-
mény — haza szállítva 30, 34, 36, 40, 46 és 70 kr. literenként.
Ráczi üvegek egy liter 35 kr.

Vendéglősök és tovább árusítók árkedvezményben részesülnek.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esd

alázatos szolgálja:

201. (15—15)

WERTHEIMER MIKSA.

Készpénzfizetés mellett.

Fürdő-idényre újdonságok!

Utolsó divat.

Francia Waille, egész finom . . .	35, 40, 45 kr.
„ Atlas Saten egész finom . . .	50, 55, 65 „
„ Batis Mouselin „ . . .	36, 42 kr.
Gyönyörű szerb vászon . . .	33, 36 „
Selyem napernyő . . .	1-90 krtól 8-50 krig.
„ esőernyő . . .	1-80 „ 9— frtig.
Fekete és színes cipő . . .	2-50 „ 5— „
Selyem és Glacé bőr-kezttyü . . .	90 „ 1-50 „

URI INGEK, GALLÉR és KÉZELŐK.

TURISTA INGEK — Satten és kötött.

URI NAPERNYŐK — Selyem és gyapot.

Legujabb NYAKKENDŐK és CSOKROK.

POSZLER ÉS TÁRSA

— DIVAT-ÁRUHÁZA, —

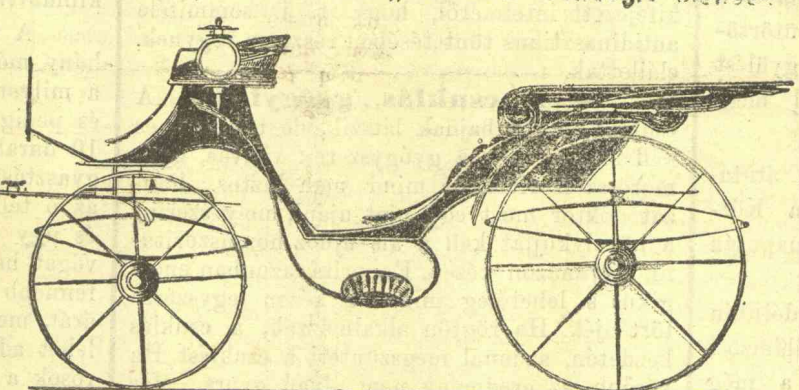
Kolozsvárt (Hungária-szálloda alatt.)

288. (17—100)

Udvari András

kocsi készítő.

Kolozsvárt, Hidfő-utca „Zöldfa”-vendéglő mellett.

Bátorkodom fölhiyni a nagyérdemű közönség becses figyelmét
üzletemre, hol készítek mindennemű ruganyos fényűző kocsikat;
elvállalok nyerges (szatler) és fényező munkákat a legjutányosabb
ár mellett.

Megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközölök.

Raktáromon mindig nagy készletet tartok megtekintés végett
s a nagyérdemű közönség rendelkezésére állok.

Nagybecsű pártfogását kérve

tisztelettel

377. (4—10)

Udvari András,
kocsi készítő.

„HOTEL BIASINI”

KOLOZSVÁRT.

A n. é. utazó közönség tudomására hozzuk, hogy a
vendégszobák árai leszállítottak. Udvari szobák 60 krtól,
utcai szobák 1 frttól kaphatók. Service nem számítatik.
Istállópénzt a t. cz. szobavendégek csakis akkor fizet-
nek, ha a szénát és zabot magukkal hozzák. Kivételt
csakis a lóvásárok ideje képez.

Omnibus minden vonatnál.

Az olcsó árak mellett nagy gondot fordít a kényelem,
tisztaság és pontos kiszolgálásra

a „Hotel Biasini” kezelésége.

388. (3—6)

Kolozsvárt.

Kereskedők figyelmébe!

Ablak- és kirakat tisztítási vállalat

létesült

Kolozsvárt.

Kéri e vállalatra a n. é. közönségnek szives figyelmét
és nagybecsű pártfogását

396. (2—3)

ORNSTEIN IGNÁCZ.

Négy hétig használt, új, 8 lóerejű

magyar állami gőzcséplőgép,

egy elevátorral együtt

örök áron eladó, esetleg bérbe kiadó;

vagy a cséplési időnyre

társ kerestetik.

Értekezhetni Duha Ferenczezel, Alsókereszt-
utca 14. A. sz.

409. (1—x)

POSZLER GYULA

NŐI- ÉS FÉRFI-DIVAT RAKTÁRA,

Kolozsvárt, Belhid-utca 3. szám.

Tavaszi és nyári időnyre

minden versenyt kizáró olcsó, szabott árakban
kaphatók:

Nagy mennyiségű szörkermék . . .	28, 36, 50 krtól feljebb.
„ legjobb mosó kartonok . . .	20, 25 „
Különleges divatos Zefirek . . .	35, 40 krtól „
Francia batistok és gaze de panienek . . .	35 „
„ atlas satenek különböző minta . . .	33, 40, 45 kr.
Miederek, itt még nem létezett olcsó ár . . .	65 kr., 1 frttól „
Fekete és színes napernyők . . .	1 frt, 1-20, 1-70 és feljebb.
Csipke függönyök . . .	16, 20, 25, 30 kr. és „
Nagy mennyiségű női és férfi esőernyők . . .	90 krtól.

Ezekon kívül: férfi ingek, gallérok, manchetek, nyakkendők,
csipkék, szallagok, divatos szalmakalapok, díszítések, mindennemű
bélésneműek stb.

Üzletem elvei:

„Lelkiismeretes kiszolgálás minden irányban, szigoruan meg-
állapított és minden darabon feltüntetett szabott, olcsó árak!”

A n. é. közönség becses látogatását kérve, tisztelettel

240. (15—x)

A FENNTI.

„Versenyképes magyar gyártmány.”

A salgótarjáni palack-gyár
erdélyrészi

főképviselete

**és
raktára.**

Duplaerős boros-, sörös- és
ásványvíz-palackok legelőnyö-
sebben beszerezhetők

Frank-Kiss János fiainál,

Kolozsvárt, főter 33. sz.

Legjobbnek bizonyult szabadalmazott

befőttes üvegek

gyári árakon kaphatók.

Kezelés legegyszerűbb.

Spárga, lantorna felesleges.

Kályhagyár Rákóczy-út 23. A.

400. (2—6)

